

C-522/04. sz. ügy

Az Európai Közösségek Bizottsága

kontra

Belga Királyság

„Tagállami kötelezettségszegés – Személyek szabad mozgása – Munkavállalók szabad mozgása – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Letelepedés szabadsága – Törke szabad mozgása – Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 28., 31., 36. és 40. cikke – 2002/83/EK irányelv – Külföldön letelepedett biztosítótársaságok részére szakmai nyugdíjbiztosítás keretében fizetett hozzájárulások kedvezőtlenebb bánásmódját előíró adójogi szabályozás – Lakóhelyüket külföldre áthelyező kedvezményezettek részére fizetett törkeösszeg és visszavásárlási összeg adóztatása Belgiumban – Kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény – Felelős képviselő”

C. Stix-Hackl főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2006. október 3.

A Bíróság ítélete (második tanács), 2007. július 5.

Az ítélet összefoglalása

1. *Tagállamok – Kötelezettségek – Kötelezettségszegés – A közösségi joggal összeegyeztethetetlen nemzeti rendelkezés hatályban tartása*

2. *Személyek szabad mozgása – Munkavállalók – Letelepedés szabadsága – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Európai uniós polgárság – Korlátozások – Adójogszabályok*

(EK 18., EK 39., EK 43. és EK 49. cikk; EGT-Megállapodás, 28., 31. és 36. cikk; 2002/83 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 5. cikk, (1) bekezdés; 92/96 tanácsi irányelv, 4. cikk)

1. Még ha valamely tagállam hatóságai a gyakorlatban nem is alkalmazzák a közösségi joggal ellentétes nemzeti rendelkezést, a jogbiztonság akkor is megköveteli, hogy e rendelkezést módosítsák.

(vö. 70. pont)

2. Nem teljesíti a tagállam az EK 18., az EK 39., az EK 43. és az EK 49. cikkben, az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodás 28., 31. és 36. cikkében, a közvetlen életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, valamint a 79/267 és a 90/619 irányelv módosításáról szóló 92/96 irányelv (harmadik életbiztosítási irányelv) 4. cikkében, és az irányelv átdolgozását követően az életbiztosításról szóló 2002/83 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében eredő kötelezettségeit,

– ha a nyugdíj- és korai halál esetére szóló kiegészítő biztosítás alapján fizetendő munkáltatói hozzájárulások levonhatóságát attól a feltételtől teszi függővé, hogy e hozzájárulásokat valamely e tagállamban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék,

– ha a nyugdíj- és korai halál esetére szóló kiegészítő biztosítás, valamint a kiegészítő nyugdíj keretében a munkáltató közreműködésével végzett, a munkavállaló munkabéréből történő levonás útján, vagy a vállalkozás közreműködésével végzett, a vállalkozás munkaviszonyban nem álló

vezet? tisztségviselőjének illetményéből történ? levonás útján fizetett munkavállalói hozzájárulások után biztosított hosszú távú megtakarítások utáni adócsökkentést attól a feltételtől teszi függ?vé, hogy e hozzájárulásokat valamely e tagállamban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék,

– ha el?írja, hogy abban az esetben, ha a t?keösszeget, visszavásárlási összeget, megtakarítási összeget olyan adózó részére fizetik vagy juttatják, aki ezt megelőzően külföldre helyezte át lakóhelyét vagy vagyoni érdekeinek központját, a fizetés, illetve a juttatás napjának az áthelyezés napját megelőző napot kell tekinteni, és mivel valamennyi átutalást juttatásnak min?sítette, aminek folytán valamennyi biztosító köteles adóel?leget levonni az olyan külföldi illet?ség? személy részére fizetett t?keösszeg és visszavásárlási összeg után, aki valamely időpontban e tagállamban rendelkezett adóillet?séggel, amennyiben ezen összeg részben vagy teljes mértékben azon időszak alatt képződött, amikor e személy e tagállamban rendelkezett adóillet?séggel, még abban az esetben is, ha az e tagállam által kötött kétoldalú adóegyezmények feljogosítják a másik szerződ? államot e jövedelmek megadóztatására,

– ha megadóztatja a kiegészítő nyugdíjpénztár részére fizetett munkáltatói és munkavállalói hozzájárulásokból valamely nyugdíjalap vagy biztosító társaság által a kedvezményezettek vagy örököseik javára képzett t?keösszegeknek, illetve visszavásárlási összegeknek valamely másik, e tagállamon kívüli nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére történ? átutalását, míg e művelet nem adóköteles, ha a t?keösszeget, illetve a visszavásárlási összeget valamely másik, e tagállamban letelepedett nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére utalják át,

– ha az e tagállamban telephellyel egyáltalán nem rendelkező külföldi biztosítók számára el?írja, hogy szolgáltatásuk ezen államban történ? nyújtását megelőzően ott lakóhellyel rendelkező felel?s képviselőt kell engedélyeztetniük, aki a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó és az ezen államban felmerülő kockázatok fedezésére kötött szerződésekkel kapcsolatban esetlegesen felszámított kamatok és kirótt bírságok megfizetéséért ezen állam felé írásban személyesen kötelezettséget vállal.

Mivel az említett szabályozás ellentétes az EGT-Megállapodásnak a munkavállalók szabad mozgására, a letelepedés szabadságára és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéseivel, nem szükséges e szabályozást külön, a t?ke szabad mozgására vonatkozó EK 56. cikk szempontjából megvizsgálni.

(vö. 79–80. pont és a rendelkez? rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2007. július 5.(*)

„Tagállami kötelezettségzegés – Személyek szabad mozgása – Munkavállalók szabad mozgása – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – A letelepedés szabadsága – A t?ke szabad mozgása – Az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodás 28., 31., 36., és 40. cikke – 2002/83/EK irányelv – Külföldön letelepedett biztosítótársaságok részére szakmai nyugdíjbiztosítás keretében fizetett hozzájárulások kedvez?tlenebb bánásmódját el?író adójogi szabályozás – Lakóhelyüket külföldre

áthelyez? kedvezményezettek részére fizetett t?kösszeg és visszavásárlási összeg adóztatása Belgiumban – A kett?s adóztatás elkerülésér?l szóló egyezmény – Felel?s képvisel?”

A C?522/04. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2004. december 23?án

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: R. Lyal és D. Triantafyllou, meghatalmazotti min?ségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Belga Királyság** (képviselek: E. Dominkovits és M. Wimmer, meghatalmazotti min?ségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, P. K?ris (el?adó), J. Klu?ka, R. Silva de Lapuerta és L. Bay Larsen bírák,

f?tanácsnok: C. Stix?Hackl,

hivatalvezet?: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a f?tanácsnok indítványának a 2006. október 3?i tárgyaláson történt meghallgatását követ?en,

meghozta a következ?

Ítéletet

1 Keresetében az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság

– mivel a kiegészít? nyugdíj? és korai halál esetére szóló biztosítás keretében fizetett munkáltatói hozzájárulások levonhatóságát az 1992. április 10?i királyi rendelet által összehangolt, a kiegészít? nyugdíjról és annak adózási rendszerér?l, valamint a társadalombiztosítás területére vonatkozó bizonyos kiegészít? el?nyökr?l szóló, 2003. április 28?i törvénnyel (*Moniteur belge*, 2003. május 15., 26407. o., helyesbítés: *Moniteur belge*, 2003. május 26., 28892. o.) módosított 1992. évi jövedelemadó?kódex (*Moniteur belge*, 1992. július 30., 17120. o.) (a továbbiakban: CIR 1992) 59. cikkében rögzített azon feltételt?l teszi függ?vé, hogy e hozzájárulásokat valamely Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék;

– mivel a CIR 145/1 és 145/3 cikk által a kiegészít? nyugdíj? és korai halál esetére szóló biztosítás keretében a munkáltató közrem?ködésével a munkabérb?l történ? levonás útján fizetett munkavállalói járulékok után biztosított hosszú távú megtakarítások utáni adócsökkentést attól a feltételt?l teszi függ?vé, hogy a hozzájárulásokat Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék;

– mivel a CIR 1992 346a. cikkében el?írja, hogy abban az esetben, ha e kódex 34. cikkében

meghatározott t?keösszeget, visszavásárlási összeget, megtakarítási összeget olyan adózó részére fizetik vagy juttatják, aki ezt megelőzően külföldre helyezte át lakóhelyét vagy vagyoni érdekeinek központját, a fizetés, illetve a juttatás napjának az áthelyezés napját megelőző napot kell tekinteni, és mivel a fenti 346a. cikk második bekezdése alapján az e kódex 34. cikkének (2) és (3) bekezdésében rögzített valamennyi átutalást juttatásnak minősítette, aminek folytán a kódex 270. cikkének megfelelően valamennyi biztosító köteles adóelőleget levonni az olyan külföldi illetőségű személy részére fizetett t?keösszeg és visszavásárlási összeg után, aki valamely időpontban belga illetőségű volt, amennyiben ezen összeg részben vagy teljes mértékben azon időszak alatt képződött, amikor e személy belga illetőségű volt, még abban az esetben is, ha a Belga Királyság által kötött kétoldalú adójogi egyezmények feljogosítják a másik szerződő államot e jövedelmek megadóztatására;

– mivel a CIR 1992 364b. cikk alapján megadóztatja a kiegészítő nyugdíjpénztár részére fizetett munkáltatói és munkavállalói hozzájárulásokból képződő t?keösszegnek, illetve visszavásárlási összegnek valamely nyugdíjalap vagy biztosító társaság által – ahol ezen összegek a kedvezményezettek vagy örököseik javára képződtek – valamely másik, Belgiumon kívüli nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére történő átutalását, míg e művelet nem adóköteles, ha a t?keösszeget, illetve a visszavásárlási összeget valamely másik Belgiumban letelepedett nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére utalják át;

– mivel az 1994. július 30-ai királyi rendelettel (*Moniteur belge*, 1994. szeptember 1., 22260. o.) módosított, az illetéknek minősülő adóról szóló, 1927. március 3-ai általános rendelet (*Moniteur belge*, 1927. március 6., 921. o.) (a továbbiakban: általános rendelet) 224/2a. cikke alapján a Belgiumban üzleti központtal egyáltalán nem rendelkező külföldi biztosítók számára előírja, hogy szolgáltatásuk Belgiumban történő nyújtását megelőzően Belgiumban lakóhellyel rendelkező felelős képviselőt kell engedélyeztetniük, aki a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó és a Belgiumban felmerülő kockázatok fedezésére kötött szerződésekkel kapcsolatban esetlegesen felszámított kamatok és kirótt bírságok megfizetéséért az állam felé írásban személyesen kötelezettséget vállal;

a Belga Királyság nem teljesítette az EK 18., az EK 39., az EK 43., az EK 49. és az EK 56. cikkben, az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-ai megállapodás (HL 1994., L 1., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás: 11. fejezet, 52. kötet, 3. o.), a továbbiakban: EGT-Megállapodás) 28., 31., 36., és 40. cikkében, a 79/267/EGK és a 90/619/EGK irányelv módosításáról szóló, 1992. november 10-ai 92/96/EGK tanácsi irányelv (HL 360., 1. o., a továbbiakban: harmadik életbiztosítás-irányelv) 4. cikkében és 11. cikkének (2) bekezdésében, az irányelv átdolgozását követően az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-ai 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 345., 1. ; magyar nyelvű különkiadás: 6. fejezet, 6. kötet, 3. o.) 5. cikkének (1) bekezdésében és 53. cikkének (2) bekezdésében eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

Az EGT-Megállapodás

2 Az EGT-Megállapodás 28., 31., 36. és 40. cikke megfelel az EK 39., az EK 43., az EK 49. és az EK 56. cikknek.

A közösségi szabályozás

3 A 2003. október 7-ai 2003/93/EK tanácsi irányelvvel (HL 264., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás: 9. fejezet, 1. kötet, 403. o.) módosított, a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás, a bizonyos jövedéki adók és a biztosítási díjak adózása területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-ai 77/799/EGK tanácsi irányelv (HL L

336., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás: 9. fejezet, 1. kötet., 63. o., a továbbiakban: 77/799 irányelv) 1. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„(1) Ezen irányelvvel összhangban a tagállamok illetékes hatóságai kicserélnek egymással minden olyan információt, amely lehetővé teszi számukra a jövedelem- és tőkésadók pontos megállapítását, illetve a következő közvetett adók megállapításával kapcsolatos valamennyi információt:

– [a 2001. június 15-ii 2001/44/EK tanácsi irányelvvel módosított (HL L 175., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 12. kötet., 27. o.), az egyes lefoglalásokból, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 1976. március 15-ii] 76/308/EGK tanácsi irányelv [(HL L 73., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 1. kötet., 44. o.), (a továbbiakban: 76/308 irányelv)] 3. cikkének hatodik franciabekezdésében említett biztosítási díjak adózása,

[...]

4 A 76/308 irányelv 2. cikke értelmében:

„Ez az irányelv minden olyan követelésre vonatkozik, amely:

[...]

h) a biztosítási díjakra kiszabott adók[kal kapcsolatos];

[...]

5 A 76/308 irányelv 3. cikke ekként rendelkezik:

„Ebben az irányelvben:

[...]

– a »biztosítási díjakra kiszabott adók« a következők:

[...]

b) Belgiumban: i. Taxe annuelle sur les contrats d'assurance [a biztosítási szerződésre kivetett éves adó]

[...]

6 A 76/308 irányelv 4. és azt követő cikkei meghatározzák azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseibe beépítendő szabályokat, amelyek minden tagállamban biztosítják a 2. cikkben említett és egy másik tagállamban felmerült [helyesen: keletkezett] követelések behajtását.

7 A 2002/83 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„Az engedély az egész Közösségben érvényes. Lehetővé teszi a biztosítóintézet számára, hogy a Közösségben a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján üzleti tevékenységet folytasson.

8 A 2002/83 irányelvnek a „Biztosítási díjakat terhelő adók” című 50. cikke elírja:

„(1) Minden további összehangolás sérelme nélkül, minden biztosítási szerződésre kizárólag a kötelezettségvállalás szerinti tagállamban lehet az életbiztosítási díjakra közvetett adókat és adójellegű járulékokat kivetni, [...]

[...]

(3) A további összehangolásig minden tagállam saját nemzeti rendelkezéseit alkalmazza a területén kötelezettségeket vállaló biztosítóintézetekre az első albekezdés alapján járó közvetett adók és adójellegű járulékok beszedésének biztosítására [helyesen biztosítását szolgáló intézkedések tekintetében].”

9 A 2002/83 irányelv 53. cikkének (2) bekezdése szerint:

„A nemzeti jogban meghatározott feltételek mellett minden tagállam engedélyezi a területén létrejött képviselőknek és fióktelepeknek, amelyekre e cím vonatkozik, hogy szerződésállományuk egészét vagy egy részét átruházzák egy olyan biztosítóintézetre, amelynek székhelye egy másik tagállamban van, ha annak a tagállamnak az illetékes hatóságai igazolják, hogy az átruházást figyelembe véve az átvevő vállalkozás rendelkezik a szükséges szavatoló tőkével.”

10 A „Szolgáltatásnyújtás szabadsága és a közérdek a biztosítási ágazatban” című 2000/C 43/03. sz. bizottsági értelmező közlemény (HL 2000., C 43., 5. o., a továbbiakban: értelmező közlemény) „A közérdek a biztosításokról szóló harmadik irányelvekben” elnevezésű II. címe a közérdek fogalmára vonatkozó elveknek a biztosítási ágazatban történő alkalmazásáról szóló 3. alcímének „A fogadó tagállam által a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján kötött biztosítási szerződések díjára kiszabott közvetlen adók beszedésére vonatkozóan megállapított részletes szabályok: a biztosító adójogi képviselőjének kijelölése” című k) pontja szerint a tagállamok megkövetelhetik, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága szerint működő biztosító adójogi képviselőt jelöljön ki annak érdekében, hogy biztosítsa a fogadó tagállam részére a jogszabályainak tiszteletben tartását és az adók beszedését, azzal hogy az ezen intézkedés konkrét végrehajtási szabályainak meg kell felelniük az Európai Közösségek Bírósága által különösen a szükségesség és az arányosság követelményei tekintetében kifejtett kritériumoknak.

A nemzeti szabályozás

11 A CIR 1992 34. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. § A nyugdíjak, az életjáradékok és a juttatások, függetlenül a kötelezett és a kedvezményezett személyétől, azok minősítésétől, meghatározásuk és odaítélésük részletes szabályaitól, magukban foglalják:

[...]

(2) a tőkösszeget, az életbiztosítási szerződések visszavásárlási összegét, a nyugdíjakat, a kiegészítő nyugdíjakat és életjáradékokat, amelyek részben vagy teljes mértékben a következőkből képződtek:

a) életkor elérése, illetve halál esetén fizetendő életjáradék vagy tőkösszeg képzését szolgáló, a kiegészítő nyugdíj és korai halál esetére szóló biztosítás munkavállalói hozzájárulásai, és a munkáltatói hozzájárulások [...];

b) a kiegészítő nyugdíjról és annak adózási rendszeréről, valamint a társadalombiztosítás területére vonatkozó bizonyos kiegészítő elnyökről szóló, 2003. április 28-i törvényben említett

kiegészít? nyugdíj képzését szolgáló hozzájárulások és díjak, ideértve az [ágazati szinten valamely paritásos bizottság vagy albizottság, a vállalkozás szintjén pedig a munkáltató által a munkavállalók és/vagy örökösök javára szolidaritásból vállalt kötelezettség teljesítésével fizetett] kiegészít? nyugdíjat és a 38. cikk 1. §?a (1) (18) és (19) bekezdésében említett hozzájárulásokból és díjakból képz?dött nyugdíjakat;

c) a b) pontban hivatkozott törvényben említett kiegészít? nyugdíj képzését szolgáló hozzájárulások és díjak abban az esetben, ha e hozzájárulásokat ugyanezen törvény 33. cikkében rögzített nyugdíjfizetési kötelezettség önállóan történ? folytatása keretében teljesítik;

[...]

A kiegészít? nyugdíjról és annak adózási rendszerér?l, valamint a társadalombiztosítás területére vonatkozó bizonyos kiegészít? el?nyökr?l szóló, 2003. április 28?i törvényben említett nyugdíjon öregségi és a biztosítottnak a nyugdíjazás el?tt vagy után bekövetkez? halála esetére szóló túlélési nyugdíjat vagy az annak megfelel? t?keértéket kell érteni, amelyet az állami társadalombiztosítási rendszer alapján meghatározott nyugdíj kiegészítéseként valamely nyugdíjrendeletben vagy nyugdíjszerz?désben meghatározott kötelez? hozzájárulások alapján nyújtanak;

[...]

2. § A magánnyugdíjból származó bevételek magukban foglalják:

(1) valamely közös vagy egyéni takarékszámlán elhelyezett megtakarítást;

(2) a biztosítási célú megtakarításokból származó nyugdíjat, örökjáradékot és visszavásárlási összeget;

(3) a következ? átutalásokat:

– a takarékszámlán lév? összegek vagy a biztosítási célú megtakarítások utáni technikai tartalékok egy részének átutalása;

– valamely egyéni vagy közös takarékszámlán lév? teljes összegnek biztosítási takarékszámlára történ? átutalása;

– a biztosítási célú megtakarítások utáni technikai tartalékok teljes összegének valamely egyéni vagy közös takarékszámlára történ? utalása.

[...]"

12 A CIR 1992 38. cikke 1. §?a (1) (18) és (19) bekezdésében említett, ugyanezen kódex 34. cikke 1. §?a (2) bekezdése b) pontjának utolsó fordulatában hivatkozott hozzájárulások és díjak egyfel?l az életkor elérése, illetve halál esetén életjáradék vagy t?keösszeg képzését szolgáló, a kiegészít? nyugdíj? és korai halál esetére szóló biztosítás teljesítésével a munkavállalók javára fizetett munkavállalói hozzájárulások és díjak, másfel?l valamely ugyanilyen típusú biztosítás teljesítésével a vállalkozás vezet? tisztségvisel?i javára fizetett biztosítótársasági hozzájárulások és díjak.

13 A CIR 1992 52. cikke szerint:

„Az 53–66a. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül üzleti költségek különösen:

[...]

(3) az alkalmazottak munkabére és az ahhoz kapcsolódó következ? költségek:

[...]

b) a biztosítás munkáltatói hozzájárulásai és díjai, amelyeket a következ?k teljesítése keretében fizetnek:

- életkor elérése, illetve halál esetén fizetend? életjáradék vagy t?keösszeg képzését szolgáló, a kiegészít? nyugdíj? és korai halál esetére szóló biztosítás;
- életkor elérése, illetve halál esetén fizetend? életjáradék vagy t?keösszeg képzését szolgáló, kiegészít? nyugdíj? és/vagy túlélési nyugdíjra vonatkozó közös vagy egyéni kötelezettségvállalás;
- a kiegészít? nyugdíjról és annak adózási rendszerér?l, valamint a társadalombiztosítás területére vonatkozó bizonyos kiegészít? el?nyökr?l szóló, 2003. április 28?i törvény 10. és 11. cikkében említett kölcsönös kötelezettségvállalás;
- munkahelyi vagy más balesetb?l, illetve foglalkozási vagy más betegségb?l ered? halál vagy munkaképtelenség esetére szóló jogi kártérítés kiegészítésének tekintend? közös vagy egyéni kötelezettségvállalás;

[...]

(7) társadalombiztosítási jogszabály vagy az érdekelteket e társadalombiztosítási jogszabály hatálya alól kivonó jogi, illetve rendeleti szabályozás végrehajtása során fizetend? munkáltatói hozzájárulások;

(7a) a (7) bekezdésben említett hozzájárulások magukban foglalják különösen [az önálló vállalkozók kiegészít? nyugdíj? és túlélési nyugdíját]

[...]"

14 A CIR 1992 59. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„Az 52. cikk (3) bekezdése b) pontjában említett munkáltatói hozzájárulások és díjak üzemi költségként kizárólag a következ? feltételek mellett vonhatók le:

(1) azokat valamely Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére kell végleges jelleggel fizetni;

[...]"

15 A CIR 1992 145/1. cikke el?írja:

„A 145/2–145/16. cikkben rögzített korlátok között és feltételek mellett az adóév alatt ténylegesen megfizetett következ? ráfordítások után adócsökkentés vehet? igénybe:

(1) a munkáltató közrem?ködésével végzett, a munkavállaló munkabéréb?l történ? levonás útján, vagy a vállalkozás közrem?ködésével végzett, a vállalkozás munkaviszonyban nem álló vezet? tisztségvisel?jének illetményéb?l történ? levonás útján fizetett, a 34. cikk 1. §?a (2) bekezdése els? albekezdése a)–c) pontjában rögzített munkavállalói hozzájárulások és díjak után;

((2) a kiegészít? öregség és korai halál esetére szóló biztosítás hozzájárulásai után, amelyet az adózó valamely, élet, illetve halál esetén fizetend? életjáradék vagy t?keösszeg képzése érdekében egyénileg kötött életbiztosítási szerz?dés teljesítése során Belgiumban véglegesen megfizetett;

[...]"

16 A CIR 1992 145/3. cikke szerint:

„A 145/1. cikk (1) bekezdésében említett munkavállalói hozzájárulások és díjak az adólevonás szempontjából akkor vehet?k figyelembe, ha azokat véglegesen valamely Belgiumban telepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítik, és mind az állami, mind a magánnyugdíj esetén fizetend? ellátás éves járadékban kifejezett értéke nem haladja meg az utolsó rendes bruttó éves munkabér 80 %-át, és az a szakmai tevékenység szokásos id?tartamát veszi figyelembe. Az életjáradék indexálása megengedett.”

17 A CIR 1992 145/3. cikke ekként rendelkezik:

„Adóel?leg fizetésére kötelezettek:

(1) a 3., 17., illetve 220. cikkben említett adózók, amelyek mint jogosultak, letéteményesek, megbízottak vagy közvetít?k Belgiumban vagy külföldön a 30. cikk (1) és (2) bekezdésében említett munkabért, valamint nyugdíjat, életjáradékot és juttatást fizetnek vagy juttatnak, továbbá a 227. cikkben említett külföldi illet?ség? személyek, amelyek tekintetében az általuk Belgiumban vagy külföldön fizetett, illetve juttatott, a 30. cikk (1) és (2) bekezdésében említett munkabér, valamint nyugdíj, életjáradék és juttatás a 237. cikk szerinti üzemi költségnek min?sül.

[...]

(3) azon személyek, amelyek jogosultként, letéteményesként, megbízottként, illetve közvetít?ként jövedelmet fizetnek, illetve juttatnak a 228. cikk 2. §?a (8) bekezdésében említett el?adóm?vészek vagy sportolók, illetve ezek hiányában, el?adások vagy sportesemények szervez?i részére;

(4) a 229. cikk 3. §?ban említett, valamely társaság vagy egyesület tagjai által az adójogi ügyekben történ? képviselőjük érdekében megbízott személy, vagy ennek hiányában valamennyi tag egyetemlegesen;

(5) azon személyek, akik a bejegyzési, jelzálog? és lajstromozási illetékekr?l szóló Kódex 35. cikke értelmében kötelesek aktusok és nyilatkozatok bejegyeztetésére, abban az esetben, ha Belgiumban található ingatlanoknak a 227. cikk (1) és (2) bekezdésében említett adózók általi visszerhes átruházását megállapító aktusokról vagy nyilatkozatokról vagy ezen ingatlanokra vonatkozó dologi jogokról van szó;

(6) azok, amelyek vagyonyfelügyel?ként, cs?degyezség utáni felszámolóként, társaságok felszámolóiként vagy hasonló tevékenységet ellátó személyként kötelesek a 30. cikk szerinti munkabér?jelleg? kötelezettségek kielégítésére.”

18 A CIR 1992 364a. cikke ekként rendelkezik:

„Abban az esetben, ha a 34. cikkben említett t?keösszeget, illetve visszavásárlási összeget olyan adózó részére fizetik, illetve juttatják, aki korábban külföldre helyezte át lakóhelyét vagy vagyoni érdekeinek központját, a fizetés, illetve a juttatás napjának az áthelyezés napját megelőz? napot

kell tekinteni.

Az első bekezdés alkalmazása szempontjából a 34. cikk 2. §a (3) bekezdésében említett valamennyi átutalás juttatásnak minősül.”

19 A CIR 1992 364b. cikke szerint:

„Amikor az 52. cikk (7a) bekezdésében, vagy a 145/1. cikk (1) bekezdésében említett munkáltatói és munkavállalói hozzájárulásokból képződő tőkeösszeget, illetve visszavásárlási összeget az az önkéntes biztosító pénztár vagy biztosítótársaság, ahol azok képződtek, nyugdíjfizetési kötelezettségvállalás vagy hasonló nyugdíjszerződés keretében átruházza a jogosultra vagy az örökösire, ezen ügylet még akkor sem tekinthető fizetésnek vagy juttatásnak, ha az átruházásra a kedvezményezett kérésére kerül sor; ez nem érinti az ezen intézmények, illetve vállalkozások által a kedvezményezett részére teljesített későbbi fizetésre vagy juttatásra vonatkozó adókiivetés jogát.”

Az (1) bekezdés nem alkalmazható abban az esetben, ha a tőkeösszeg, illetve a visszavásárlási összeg átutalása külföldön letelepedett önkéntes biztosítópénztár vagy biztosítótársaság részére történik.”

20 Az illetéknek minősülő adókról szóló kódex (a továbbiakban a CTAT) 173. cikkének 2004. január 1-jétől hatályban lévő szövege ekként rendelkezik:

„[A] biztosítási szerződések után éves adót kell fizetni akkor, ha a következő három feltételből legalább egy teljesül:

- (1) a biztosító üzletszerzően végzi a biztosítási tevékenységet, és üzleti tevékenységének elsődleges helye, valamely képviselete, fióktelepe, képviselője vagy bármilyen üzleti központja Belgiumban található;
- (2) a biztosított lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye Belgiumban található;
- (3) a szerződés tárgya Belgiumban található ingóság vagy ingatlan.”

21 A CTAT 176/1. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A fizetendő adót az adóévben a biztosítottak vagy a kedvezményezettek, illetve azok munkáltatói által fizetett díjának, hozzájárulásának és juttatásának az általuk viselt költségekkel növelt összege után kell kiszámítani és fizetni.”

22 A CTAT 177. cikke értelmében a biztosítási szerződésekre kivetett éves adót kötelesek fizetni:

„(1) az egyesületek, pénztárak, biztosítótársaságok, illetve biztosítóintézetek, valamint a kiegészítő nyugdíjról és annak adózási rendszeréről, valamint a társadalombiztosítás területére vonatkozó bizonyos kiegészítő elnyökről szóló, 2003. április 28-i törvényben rögzített nyugdíjrendszerek keretében a kölcsönös kötelezettségvállalás teljesítésével megbízott magánszemélyek, továbbá minden más biztosító, amely üzleti tevékenységének elsődleges helye, valamely képviselete, fióktelepe, képviselője vagy bármilyen üzleti központja Belgiumban található;

(2) a belgiumi illetőségű ügynökök és egyéb közvetítők a 178. cikkben említett felelős képviselőkkel nem rendelkező külföldi biztosítóknak a közreműködésükkel kötött szerződéseik esetén,

(3) minden más esetben a biztosítottak.”

23 A CTAT 178. cikke ekként rendelkezik:

„[...]

Azon külföldi biztosítók, amelyek fióktelepe, képviselete, bármilyen üzleti központja Belgiumban található, tevékenységük Belgiumban történő megkezdése előtt többek között kötelesek belgiumi lakóhellyel rendelkezni felelős képviselő engedélyezését kérni a Pénzügyminisztériumtól, amely képviselő írásban személyesen kötelezettséget vállal az állam felé az éves adó, és az esetlegesen kirótt bírságok megfizetéséért.

a felelős képviselő halála, engedélyének visszavonása vagy munkaképtelenségét előidéző esemény bekövetkezése esetén haladéktalanul gondoskodni kell a pótlásáról.

[...]”

24 Az általános rendelet 224/2a. cikke ekként rendelkezik:

„A [CTAT] 177. cikke (3) bekezdésében meghatározott esetekben a biztosított javára a biztosítótársaság fizeti az adót, illetve adott esetben a kamatot és a bírságot. Ennek érdekében, valamennyi külföldi biztosító, amely Belgiumban nem rendelkezik fiókteleppel, képviselettel vagy bármilyen üzleti központtal, és Belgiumban felmerülő kockázatok fedezésére vonatkozó szerződéseket kíván kötni, e tevékenységének megkezdése előtt köteles belgiumi lakóhellyel rendelkezni felelős képviselő engedélyezését kérni a Pénzügyminisztériumtól, amely képviselő az állam felé írásban személyesen kötelezettséget vállal a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó és az e szerződésekkel kapcsolatban esetlegesen felszámítandó kamatok és kirótt bírságok megfizetéséért.”

A pert megelőző eljárás

25 Miután felszólította a Belga Királyságot, hogy terjessze elő észrevételeit a belga szabályozás több rendelkezésének az EK 18., az EK 39., az EK 43., az EK 49. és az EK 56. cikkel, az EGT-Megállapodás 28., 31., 36. és 40. cikkével, valamint a 92/96 irányelv 4. cikkével és 11. cikkének (2) bekezdésével való összeegyeztethetőségére vonatkozóan, a Bizottság 2003. december 19-én indokolással ellátott véleményt bocsátott ki, amelyben felhívta a tagállamot, hogy a kézbesítéstől számított két hónapos határidőn belül tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a véleményben foglaltaknak eleget tegyen.

26 Mivel a Bizottság nem találta kielégítőnek a Belga Királyságnak az említett véleményre adott válaszát, megindította a jelen keresetet.

A keresetről

A szolgáltatásnyújtás szabadságának akadályairól

A felek érvei

27 A Bizottság szerint a CIR 1992 59. cikke, amennyiben az a kiegészítő nyugdíj és korai halál esetére szóló biztosítás teljesítése során fizetendő munkáltatói hozzájárulások levonhatóságát attól a feltételtől teszi függővé, hogy azokat valamely Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék, valamint a CIR 1992 145/3. cikke, amennyiben a kiegészítő nyugdíj és korai halál esetére szóló biztosítás, illetve kiegészítő nyugdíj keretében

fizetett munkavállalói hozzájárulások és díjak utáni adócsökkentést ugyanezen feltételt?l teszi függ?vé, korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát. E szabályozás visszatartja egyfel?l az érdekelteket attól, hogy más tagállamokban letelepedett biztosítótársaságokkal vagy önkéntes biztosító pénztárakkal kiegészít? nyugdíjbiztosítást kössenek, másfel?l e társaságokat és pénztárakat attól, hogy a belga piacon kínálják szolgáltatásaikat. Márpedig nincs olyan objektív ok, amely lehet?vé teszi a Belga Királyság számára, hogy igazolja e rendelkezést, mivel kétoldalú egyezmények, illetve közigazgatási utasítások alapján a belga illetékes hatóságok elfogadják a külföldön fizetett hozzájárulások levonását.

28 A Bizottság azt állítja, hogy a CIR 1992 364b. cikkében rögzített, hátrányos megkülönböztetést megvalósító szabály is korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát, mivel el?írja a kiegészít? nyugdíjbiztosítás keretében fizetett munkáltatói és munkavállalói hozzájárulásokból képzett, külföldön letelepedett biztosítóintézet vagy nyugdíjalap részére átutalt t?keösszeg, illetve visszavásárlási összeg adóztatását. Az ilyen átutalás ugyanis nem adóköteles, ha az valamely Belgiumban letelepedett biztosítóintézet vagy nyugdíjalap részére történik.

29 Emellett a Bizottság el?adja, hogy az általános rendelet 224/2a. cikke, amelynek értelmében a külföldi biztosítótársaságok kötelesek Belgiumi lakóhellyel rendelkez? felel?s képvisel? kijelölésére, aki személyesen kötelezettséget vállal a biztosítási szerz?désekre kivetett éves adó megfizetéséért, a biztosítottak a CTAT 177. cikke (3) bekezdésében rögzített egyetemleges felel?ségével együtt már aránytalan a fenti adó megfizetése biztosításának szükségességéhez képest. Ugyanis ugyanezen eredmény kevésbé korlátozó eszközökkel, például más tagállamokkal kötött információcsere?megállapodásokkal is elérhet?.

30 A Bizottság emellett hangsúlyozza, hogy a 77/799 irányelv biztosítja a tagállamok közötti segítségnyújtást, amely a biztosítottak egyetemleges felel?ségével együtt már feleslegessé teszi a felel?s képvisel? kijelölését.

31 A Bizottság végül ezt azzal egészíti ki, hogy a nemzeti szabályozás veszélyezteti a biztosítótársaságok és biztosítóintézetek jogait, mivel az EK?Szerz?dés szabad mozgás és hátrányos megkülönböztetés tilalmának elveire vonatkozó szabályaival ellentétes adózási rendelkezéseket vezet be. Ugyanis egyfel?l ezen társaságoknak és intézményeknek, amelyek a 2002/83 irányelv (5) cikke alapján valamely tagállamban engedéllyel rendelkeznek, vagy a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtása szabadságának szabályai alapján az egész Közösségben tudniuk kell tevékenységüket folytatni. Másfel?l ezen irányelv 52. cikke (2) bekezdésének megfelelően valamely tagállamban letelepedett e társaságok és intézmények részére engedélyezni kell szerz?désállományuk egy részének vagy egészének a Közösségben letelepedett átvev? részére történ? átruházását.

32 A belga kormány hangsúlyozza, hogy tekintettel a 2005. december 27?i kerettörvényben (*Moniteur belge*, 2005. december 30., 57315. o.), az [általános rendeletet] módosító, 2006. február 15?i királyi rendeletben (*Moniteur belge*, 2006. március 2., 12463. o.) és [e rendelet] 224. cikke harmadik bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2006. március 8?i miniszteri rendeletben (*Moniteur belge*, 2006. március 21., 16249. o.) foglalt módosításokra, a felel?s adójogi képvisel? kijelölésére vonatkozó kötelezettség már nem terheli azon biztosítótársaságokat, amelyek Belgiumban nincsenek letelepedve, üzleti tevékenységük f? székhelye viszont az Európai Gazdasági Térségben található.

A Bíróság álláspontja

– Az elfogadhatóságról

33 El?zetesen ki kell emelni, hogy a Bizottság a keresetében azt kéri, hogy az Bíróság állapítsa

meg, hogy a Belga Királyság nem teljesítette a 92/96 irányelv 11. cikkének (2) bekezdéséből, az irányelv átdolgozását követően a 2002/83 irányelv 53. cikkének (2) bekezdéséből eredő követeléseit. Azonban a 2002/83 irányelv VI. mellékletében foglalt megfeleltetési táblázatra figyelemmel ki kell emelni, hogy a 92/96 irányelv 11. cikkének (2) bekezdése nem a 2002/83 irányelv 53. cikke (2) bekezdésének felel meg, hanem ezen irányelv 14. cikke (1)–(5) bekezdésének. Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a Bíróság nem tudja biztosan megállapítani, hogy e panasz megalapozottságának elbírálására vonatkozó döntését mely jogi alapra alapítsa.

34 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a 92/96 irányelv 11. cikkének (2) bekezdésére, az irányelv átdolgozását követően a 2002/83 irányelv 53. cikkének (2) bekezdésére alapított panaszt el kell utasítani mint megalapozatlant.

– Az ügy érdeméről

35 Emlékeztetni kell arra, hogy a közvetlen adók ugyan a tagállamok hatáskörébe tartoznak, azonban azok a közösségi jog tiszteletben tartásával kötelesek gyakorolni e hatáskörüket (lásd a C-150/04. sz., Bizottság kontra Dánia ügyben 2007. január 30-án hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 34. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

36 Szintén fel kell eleveníteni, hogy a biztosítási szolgáltatások nyújtása az EK 50. cikk szerinti szolgáltatásnak minősül, és az EK 49. cikkbe ütközik minden olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, amely objektív indokok nélkül akadályozza a szolgáltató azon lehetőségét, hogy e szabadságot ténylegesen gyakorolja (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 37. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

37 Az egységes piac szempontjából, valamint e piac céljai megvalósításának biztosítása végett, az EK 49. cikkbe ütközik minden olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, amely a tagállamok közötti szolgáltatásnyújtást a tisztán tagállamon belüli szolgáltatásnyújtásnál nehezebbé teszi (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 38. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

38 Ezenfelül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az EK 49. cikkbe ütközik különösen minden olyan nemzeti szabályozás, amely alkalmas arra, hogy megtiltsa vagy hátráltassa a szolgáltató tevékenységét valamely másik olyan tagállamban, ahol az jogszerűen nyújt hasonló szolgáltatásokat (lásd e tekintetben a C-118/96. sz. Safir-ügyben 1998. április 28-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-1897. o.] 22. pontját és a C-544/03. és C-545/03. sz., Mobistar és Belgacom Mobile egyesített ügyekben 2005. szeptember 8-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-7723. o.] 29. pontját).

39 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy mivel a CIR 1992 59. cikkének alkalmazásával a kiegészítő nyugdíj és korai halál esetére szóló biztosítás teljesítése során fizetendő munkáltatói hozzájárulások levonhatóságát attól a feltételtől teszi függővé, hogy azokat valamely Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék, valamint a CIR 1992 145/1. és 145/3. cikk által a kiegészítő nyugdíj és korai halál esetére szóló biztosítás, illetve a kiegészítő nyugdíj keretében a munkáltató közreműködésével végzett, a munkavállaló munkabéréből történő levonás útján, vagy a vállalkozás közreműködésével végzett, a vállalkozás munkaviszonyban nem álló vezető tisztviselőjének illetményéből történő levonás útján fizetett munkavállalói hozzájárulások utáni adócsökkentést attól a feltételtől teszi függővé, hogy e hozzájárulásokat valamely Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék, a belga szabályozás nehezebbé teszi a biztosítási tevékenységekre irányuló szolgáltatások nyújtását a tisztán a Belga Királyságon belüli szolgáltatások nyújtásánál. Ezen intézkedések alkalmasak arra, hogy visszatartsák a biztosítást kötő személyeket attól, hogy

külföldi biztosítókkal kössenek biztosítási szerződéseket. Ezért ezen intézkedések korlátozzák az EK 49. cikkben rögzített szolgáltatásnyújtás szabadságát.

40 E megállapítást egyaránt irányadónak kell tekinteni az általános rendelet 364b. cikke tekintetében, amely szerint adóköteles a külföldön letelepedett nyugdíjalap és biztosítótársaság részére átutalt tőkeösszeg és visszavásárlási összeg, míg nem kell adót fizetni abban az esetben, ha az átutalásokat valamely Belgiumban letelepedett nyugdíjalap vagy biztosítótársaság részére teljesítik. Ezen intézkedés alkalmas arra, hogy jobban zavarja a Belga Királyságtól eltérő olyan tagállamban letelepedett szolgáltató biztosítási szolgáltatások nyújtására vonatkozó tevékenységét, ahol az jogszerűen nyújt ilyen szolgáltatásokat.

41 Végül ami az általános rendelet 224/2a. cikkében rögzített, valamely másik tagállamban letelepedett biztosítótársaság felelős képviselő kijelölésére vonatkozó kötelezettségét illeti, meg kell állapítani, hogy ezen kötelezettség, az általa keletkeztetett, a 2002/83 irányelv 5. cikke szerinti engedéllyel rendelkező társaságokat is sújtó terhek és korlátok miatt alkalmas arra, hogy visszatartsa e társaságokat attól, hogy Belgiumban kínálják szolgáltatásaikat. Ennélfogva e szabály szintén korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

42 A Bizottság továbbá eladja, hogy a Belga Királyság nem teljesítette az EGT-Megállapodás szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó 36. cikkben előírt kötelezettségeit.

43 Amint azt az EGT-Megállapodás 6. cikke rögzíti, a megállapodás rendelkezéseit, amennyiben a lényegét illetően megegyeznek a Szerződés megfelelő szabályaival, továbbá az az alapján elfogadott jogi aktusokkal, végrehajtásuk és alkalmazásuk során a Bíróság által az e megállapodás aláírásának időpontja előtt hozott határozatoknak megfelelően kell értelmezni.

44 Másrészt mind a Bíróság, mind az Európai Szabadkereskedelmi Társulás Bírósága elismerte, hogy egységesen kell értelmezni az EGT-Megállapodásnak azon szabályait, amelyek a lényegüket tekintve megegyeznek a Szerződés megfelelő szabályaival (a Bíróság a C-417/04. sz. Keller Holding ügyben 2006. február 23-án hozott ítéletének [EBHT 2006., I-2107. o.] 48. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, valamint a C-345/05. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 2006. október 26-án hozott ítéletének [az EBHT-ban még nem tették közzé] 40. pontja és az EFTA-bíróság az E-1/03. sz., EFTA Surveillance Authority kontra Izland ügyben 2003. december 12-én hozott ítéletének [EFTA Court Report, 143. o.] 27. pontja).

45 Márpedig ki kell emelni, hogy az EGT-Megállapodás 36. cikkében foglalt, a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozását megtiltó szabályok megegyeznek az EK 49. cikkben rögzített szabályokkal.

46 Ilyen körülmények között azt kell megállapítani, hogy a szóban forgó belga szabályozás korlátozza az EK 49. cikkben, valamint az EGT-Megállapodás 36. cikkében rögzített szolgáltatásnyújtás szabadságát.

47 A következőket ítélik meg a gyakorlatból továbbá az következik, hogy azon nemzeti intézkedéseknek, amelyek alkalmasak arra, hogy megzavarják vagy kevésbé vonzóvá tegyék a Szerződés által biztosított alapvető szabadságok gyakorlását, eleget kell tenniük a következő feltételeknek: azoknak a Szerződéssel összeegyeztethető jogos cél elérésére kell irányulniuk, azokat közérdeken alapuló kényszerítő oknak kell igazolnia, alkalmasnak kell lenniük az általuk elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és nem léphetnek túl az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéken (lásd e tekintetben a C-9/02. sz. De Lasteyrie du Saillant ügyben 2004. március 11-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-2409. o.] 49. pontját, a C-470/04. sz. N-ügyben 2006. szeptember 7-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-7409. o.] 40. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 46. pontját).

48 Meg kell azonban állapítani, hogy a belga kormány kizárólag valamely másik tagállamban letelepedett biztosítótársaságnak a Belgiumban lakóhellyel rendelkező felelős képviselő kijelölésére vonatkozó kötelezettségét megállapító szabály tekintetében adja elő indokait. Ezért a Bíróságnak ezen indokokat kell megvizsgálnia. A Bizottság az EK 49. cikkében és az EGT-Megállapodás 36. cikkében rögzített szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó szabályok megsértésére alapított kifogásának tárgyát képező többi intézkedést illetően pedig a Bizottság keresetét már megalapozottnak kell tekinteni, mivel a fenti kormány egyáltalán nem igazolta ezen intézkedéseket.

49 A belga kormány szerint a Belgiumban lakóhellyel rendelkező felelős képviselő kijelölésére vonatkozó kötelezettség azon cél elérése miatt szükséges, miszerint biztosítani kell a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó, valamint a valamely másik tagállamban letelepedett biztosítótársaságokkal Belgiumban felmerülő kockázatok fedezésére kötött szerződésekkel kapcsolatban esetlegesen felszámított kamatok és kirótt bírságok megfizetését. Tekintettel arra, hogy e kötelezettség semmiben nem érinti a biztosítótársaság engedélyét, valamint szerződésállományának átruházását, az az elérni kívánt célhoz képest nem aránytalan.

50 A Bizottság szerint az általános rendelet 224/2a. cikkében rögzített azon, általános és abszolút kötelezettség, amely szerint a külföldi biztosítótársaságoknak Belgiumban lakóhellyel rendelkező felelős képviselőt kell kijelölniük, a biztosítottak a CTAT 177. cikkének (3) bekezdésében ismertetett következő egyetemleges felelőséggel együtt már olyan aránytalan intézkedés, amely korlátozza a más tagállamokban letelepedett biztosítótársaságok és biztosítóintézetek által nyújtott szolgáltatások szabadságát. Ugyanis a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó megfizetése kevésbé korlátozó eszközökkel, például a 77/799 irányelvben rögzített, a tagállamok illetékes hatóságainak a biztosítási díjak adózása területén történő kölcsönös segítségnyújtásával is biztosítható.

51 Annak megállapítása érdekében, hogy az általános rendelet 224/2a. cikkében rögzített, a Belgiumban lakóhellyel rendelkező felelős képviselő kijelölésére vonatkozó kötelezettség szükséges-e a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó, valamint a Belgiumban felmerülő kockázatok fedezésére külföldön kötött biztosítási szerződésekkel kapcsolatban esetlegesen felszámított kamatok és kirótt bírságok megfizetéséhez, azt kell meghatározni, hogy e cél kevésbé korlátozott eszközökkel is elérhető-e.

52 Először is, ami a fenti adó megállapítását illeti, ki kell jelenteni, hogy a 77/799 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének első franciabekezdése előírja, hogy a tagállamok illetékes hatóságai kicserélnek egymással minden olyan információt, amely lehetővé teszi számukra a biztosítási díjakra kiszabott adók, így a belga jog által előírt, a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó pontos megállapítását.

53 Másodsorban, ami a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó megfizetését illeti,

hangsúlyozni kell, hogy a 2002/83 irányelv 50. cikke (3) bekezdésének megfelelően valamennyi tagállam alkalmazhatja a saját nemzeti rendelkezéseit a területén kötelezettségeket vállaló biztosítóintézetekre e tagállamban felmerülő kockázat fedezésére kötött szerződésekre vonatkozó biztosítási díjakat terhelő közvetett adók és adójellegű járulékok beszedésének biztosítását szolgáló intézkedések tekintetében.

54 Azonban a CTAT 177. cikkéből az következik, hogy a biztosított a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó megfizetésére köteles személy abban az esetben, amikor az adott szerződést olyan biztosítóval kötötte, amely nem Belgiumban telepedett le, ott nem rendelkezik képvisellel, fiókteleppel, képviselővel vagy bármilyen üzleti központtal, valamint nem rendelkezik a CTAT 178. cikke szerinti felelős képviselővel, és a szerződés megkötésére nem belgiumi lakóhellyel rendelkező ügynök vagy egyéb közvetítő közreműködésével került sor.

55 Ebből következően a belga jog olyan intézkedésekkel is képes elérni ezen adó megfizetése biztosításának célját, amelyek a belgiumi lakóhellyel rendelkező felelős képviselő kijelölésére vonatkozó kötelezettséghez képest kevésbé csorbítják a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

56 Harmadszor, ami a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó beszedését illeti, meg kell állapítani, hogy a 76/308 irányelv kifejezetten említi, hogy az adóbeszedésre vonatkozó kölcsönös segítségnyújtás kiterjed a biztosítási díjakra kiszabott adókra, így az irányelv 3. cikke (1) bekezdése hatodik franciabekezdésének b) pontja értelmében ezen adóra.

57 A fentiek alapján a Belga Királyság rendelkezik a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó beszedéséhez szükséges eszközökkel. Ebből következően a nem e tagállamban letelepedett biztosítótársaságoknak a Belgiumban lakóhellyel rendelkező felelős képviselő kijelölésére vonatkozó kötelezettsége meghaladja az ezen adó megfizetésének biztosításához szükséges mértéket, ezért az ezen célhoz képest aránytalan.

58 Következésképpen a belga kormány által az általános rendelet 224/2a. cikkében rögzített, valamely felelős képviselő Belgiumban történő kijelölésére vonatkozó kötelezettség igazolására előadott érveknek nem lehet helyt adni. Ezen kötelezettséget illetően arra a megállapításra kell jutni, hogy a Bizottságnak az EK 49. cikkben és az EGT-Megállapodás 36. cikkében rögzített, a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó szabályok megsértésére alapított kifogását megalapozottnak kell tekinteni.

59 Következésképpen e két utóbbi rendelkezés tekintetében meg kell állapítani a tagállami kötelezettségességét.

60 A fentiekre tekintettel, meg kell állapítani, hogy Belga Királyság – mivel hatályban tartotta a fent említett szabályozást – megsértette az EK 49. cikkéből és az EGT-Megállapodás 36. cikkéből, valamint a 2002/83 irányelv 5. cikkéből eredő kötelezettségeit.

A személyek szabad mozgásának akadályairól

A felek érvei

61 A Bizottság szerint a CIR 1992 59. cikke, amennyiben az a kiegészítő nyugdíj és korai halál esetére szóló biztosítás teljesítése során fizetendő munkáltatói hozzájárulások levonhatóságát attól a feltételtől teszi függővé, hogy azokat valamely Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék, valamint a CIR 1992 145/1. és 145/3. cikke, amennyiben az a kiegészítő nyugdíj és korai halál esetére szóló biztosítás, illetve kiegészítő nyugdíj keretében fizetett munkavállalói hozzájárulások utáni adócsökkentést ugyanezen feltételtől teszi függővé, korlátozza a munkavállalók és a független vállalkozók szabad mozgását. Ugyanis

abban az esetben, ha e munkavállalók, akik Belgiumtól eltérő valamely másik tagállamban végeztek szakmai tevékenységet, amelyben valamely szakmai nyugdíjpénztár tagjai voltak, ez előbbi tagállamban vállalnak munkát, a fenti pénztár részére fizetett hozzájárulások nem vonhatók le, és azok után adólevonás sem vehető igénybe. Azonban az e pénztárakból származó jövedelem adóköteles Belgiumban, ha e munkavállalók e tagállamban laknak.

62 Ugyanígy a Bizottság úgy véli, hogy a tőkeösszegnek, illetve a visszavásárlási összegnek a CIR 1992 364b. cikkéből következő, valamely külföldön letelepedett nyugdíjalap vagy biztosítóintézet részére történő átutalása során történő megadóztatása indokolatlanul sérti a Belgiumban lakóhellyel rendelkező azon munkavállalók és független vállalkozók mozgási és letelepedési szabadságát, akik valamely másik tagállamban kívánják folytatni gazdasági tevékenységüket, és ezzel összefüggésben át kívánják utalni a fent említett tőkeösszeget és visszavásárlási összeget. Ugyanis egy belga illetőségű személy valamely másik tagállamba történő kivándorlása az EK 18. cikk, EK 39. cikk és EK 43. cikk, valamint az EGT-Megállapodás 28. és 31. cikkében biztosított alapvető jog gyakorlásának minősül, nem pedig e joggal való visszaélésnek.

63 A Bizottság végül azt állítja, hogy a CIR 1992 364a. cikke, amely felállítja azt a fikciót, miszerint a tőkeösszeg, a visszavásárlási összeg és a megtakarítási összeg fizetése, illetve juttatása napjának az adózó lakóhelyének vagy vagyoni érdekei központjának külföldre történő áthelyezését megelőző napot kell tekintetni, indokolatlanul sérti a munkavállalók és független vállalkozók mozgási és letelepedési szabadságát, valamint az EK 18. cikkben rögzített, a személyek szabad mozgásának általános jogát.

64 A belga kormány a Bíróság kérdésére válaszként küldött 2006. május 30-ai levelében kifejtette, hogy a belga Cour de Cassation (Legfelsőbb Bíróság) 2003. december 5-én hozott ítélete nyomán a belga hatóságok immár kizárólag abban az esetben alkalmazzák a CIR 1992 364a. cikkét, ha nem létezik kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény, vagy ha ilyen egyezmény lehetővé teszi a jövedelem Belga Királyságban történő adóztatását. Ezen felül a tőkeösszeg kizárólag azon időponttól kezdődően adózik, amikor azt ténylegesen megfizették, illetve átutalták, és ugyanolyan adómérték alkalmazásával, mint amely a belgiumi illetőségű személyekre vonatkozik.

A Bíróság álláspontja

65 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a Szerződés mind a munkavállalók szabad mozgására, mind azok letelepedésének szabadságára vonatkozó rendelkezéseivel ellentétes különösen az, ha a származási tagállam megakadályozza állampolgárának valamely másik tagállamban történő szabad munkavállalását és munkavégzését, valamint állampolgárának és a jogszabályainak megfelelően alapított valamely társaságnak valamely másik tagállamban történő letelepedését (lásd e tekintetben különösen a fent hivatkozott Bizottság kontra Portugália ügyben hozott ítélet 17. és 18. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

66 A jelen ügyben, ami először is egyfelől az 1992. CIR 59. cikkéből következő, a kiegészítő nyugdíj és korai halál esetére szóló biztosítás teljesítése során fizetendő, a nem Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesített munkáltatói hozzájárulások levonhatóságához fűződő jogot, valamint másfelől a CIR 1992. 145/1. és 145/3. cikk alapján biztosított, a kiegészítő nyugdíj és korai halál esetére szóló biztosítás, illetve kiegészítő nyugdíj keretében más tagállamokban letelepedett szervezetek részére fizetett munkavállalói hozzájárulások utáni adócsökkentést illeti, a nemzeti szabályozás eltérő adóelőny biztosító hozzájárulások és díjak befolyásának helye szerint, és így alkalmas arra, hogy visszatartsa a munkavállalókat és független vállalkozókat azon joguk gyakorlásától, hogy

szabadon mozogjanak valamely másik tagállamban.

67 Ebből következően a CIR 1992 59., 145/1., 145/3. cikke korlátozza a munkavállalóknak az EK 39. cikk által biztosított szabad mozgását, valamint a független vállalkozóknak az EK 53 cikk által biztosított letelepedési szabadságát.

68 Másodsorban meg kell állapítani, amint azt a főtanácsnok az indítványának 59. pontjában kiemelte, hogy a CIR 1992 364a. cikke által felállított fikció lehetővé kívánja tenni a munkavállalók, illetve független vállalkozók határátlépéséhez kapcsolódó adóztatást.

69 E tekintetben a belga hatóságok nyilatkozata, miszerint a jövedelemnek a másik szerződéses államban történő adóztatását lehetővé tévő kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény létezése esetén már nem alkalmazzák a CIR 1992 364a. cikkét, még akkor sem tekinthető a Belga Királyságot a közösségi jog alapján terhelő kötelezettségek megfelelő teljesítésének, ha ezen állam nem él e jogával.

70 Ugyanis még abban az esetben is, ha valamely tagállam hatóságai a gyakorlatban nem alkalmazzák egy, a közösségi joggal ellentétes nemzeti intézkedést, a jogbiztonság megköveteli, hogy e rendelkezést módosítsák (lásd e tekintetben a C-358/98. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2000. március 9-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-1255. o.] 16. és 17. pontját, valamint a C-160/99. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2000. július 13-án hozott ítélet [EBHT 2000. I-6137. o.] 22. pontját).

71 Ennélfogva úgy kell állást foglalni, hogy a CIR 1992 364a. cikke egyaránt korlátozza a munkavállalóknak az EK 39. cikk által biztosított szabad mozgását, valamint a független vállalkozóknak az EK 53. cikk által biztosított letelepedési szabadságát.

72 Végül ami az EK 18. cikkben szavatolt, a személyek szabad mozgásához fűződő általános jog 364a. cikk általi megsértésére alapított kifogást illeti, az indokok azonosságából adódóan a gazdaságilag nem aktív személyek tekintetében is ugyanazon megállapítás irányadó (lásd e tekintetben különösen a C-406/04. sz. De Cuyper-ügyben 2006. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-6947. o.] 39. és 40. pontját).

73 Harmadsorban, mivel megadóztatja a tőkeösszegeknek, illetve visszavásárlási összegnek valamely nyugdíjalap vagy biztosító társaság által – ahol ezen összegek a kedvezményezettek vagy örököseik javára képződtek – valamely másik, Belgiumon kívüli nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére történő átutalását, a CIR 1992 364b. cikke megtakarításuk mozgásának akadályozásával visszatartja a munkavállalókat és független vállalkozókat attól, hogy valamely más tagállamban telepedjenek le.

74 Meg kell tehát állapítani, hogy a CIR 1992 364b. cikke korlátozza a munkavállalóknak az EK 39. cikk által biztosított szabad mozgását, valamint a független vállalkozóknak az EK 53 cikk által biztosított letelepedési szabadságát.

75 A Bizottság továbbá eladja, hogy mivel ugyanezen rendelkezések a nemzeti jogban is megtalálhatók, a Belga Királyság nem teljesítette az EGT-Megállapodásnak a munkavállalók szabad mozgására, illetve a letelepedés szabadságára vonatkozó 28. illetve 31. cikkéből eredő kötelezettségeit.

76 E tekintetben ki kell emelni, hogy az EGT-Megállapodásnak a 28. cikkben rögzített, a munkavállalók szabad mozgására, illetve a 31. cikkben rögzített, a letelepedés szabadságára vonatkozó korlátozásokat megtiltó szabályai megegyeznek az EK 39., illetve az EK 43. cikkben foglalt szabályokkal.

77 Ilyen körülmények között az EGT-Megállapodás a személyek szabad mozgására és a letelepedés szabadságára vonatkozó szabályainak megsértésére alapított kifogás tekintetében is megalapozottnak kell tekinteni a keresetet.

78 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Belga Királyság – mivel olyan szabályozást tartott hatályban, amely a CIR 1992 59. cikkében foglaltak szerint nem ismeri el a munkáltatói hozzájárulások levonásának jogát, a CIR 1992 145/1. és 145/3. cikke alapján nem biztosítja a más tagállamokban letelepedett szervezetek részére fizetett munkavállalói hozzájárulások utáni adócsökkentés igénybevételét, és a CIR 1992 364/a. cikkében jogi fikciót állít fel, valamint a CIR 1992 364b. cikkének megfelelően megadóztatja a Belgiumon kívül letelepedett nyugdíjalap vagy a biztosító társaság részére átutalt t?keösszeget és visszavásárlási összeget – nem teljesítette az EK 18. cikk?, az EK 39. cikk? és az EK 43. cikk?, valamint az EGT-Megállapodás 28. és 31. cikkéb? ered? kötelezettségeit.

79 Mivel a jelen ítélet el?z? pontjában említett nemzeti rendelkezések ellentétesek az EGT-Megállapodásnak a munkavállalók szabad mozgására, a letelepedés szabadságára és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéseivel, nem szükséges e szabályozást külön, a t?ke szabad mozgására vonatkozó EK 56. cikk szempontjából megvizsgálni (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Bizottság kontra Portugália ügyben hozott ítélet 45. pontját és a Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 76. pontját).

80 Következésképpen meg kell állapítani, hogy:

- mivel a kiegészít? nyugdíj? és korai halál esetére szóló biztosítás teljesítése során fizetend? munkáltatói hozzájárulások levonhatóságát a CIR 1992 59. cikkében rögzített azon feltételt? teszi függ?vé, hogy e hozzájárulásokat valamely Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék;
- mivel a CIR 1992 145/1 és 145/3 cikk által a kiegészít? nyugdíj? és korai halál esetére szóló biztosítás, valamint a kiegészít? nyugdíj keretében a munkáltató közrem?ködésével végzett, a munkavállaló munkabéréb?l történ? levonás útján, vagy a vállalkozás közrem?ködésével végzett, a vállalkozás munkaviszonyban nem álló vezet? tisztvisel?jének illetményéb?l történ? levonás útján fizetett munkavállalói hozzájárulások részére biztosított hosszú távú megtakarítások utáni adócsökkentést attól a feltételt? teszi függ?vé, hogy e hozzájárulásokat valamely Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék;
- mivel a CIR 1992 346a. cikkének els? bekezdésében el?írja, hogy abban az esetben, ha e kódex 34. cikkében meghatározott t?keösszeget, visszavásárlási összeget, megtakarítási összeget olyan adózó részére fizetik vagy juttatják, aki ezt megel?z?en külföldre helyezte át lakóhelyét vagy vagyoni érdekeinek központját, a fizetés, illetve a juttatás napjának az áthelyezés napját megel?z? napot kell tekinteni, és mivel a fenti 346a. cikk második bekezdése alapján az e kódex 34. cikkének (2) és (3) bekezdésében rögzített valamennyi átutalást juttatásnak min?sítette, aminek folytán a kódex 270. cikkének megfelelően valamennyi biztosító köteles adóel?leget levonni az olyan külföldi illet?ség? személy részére fizetett t?keösszeg és visszavásárlási összeg után, aki valamely id?pontban belga illet?ség? volt, amennyiben ezen összeg részben vagy teljes mértékben azon id?szak alatt képz?dött, amikor e személy belga illet?ség? volt, még abban az esetben is, ha a Belga Királyság által kötött kétoldalú adójogi egyezmények feljogosítják a másik

szerez?d? államot e jövedelmek megadóztatására;

– mivel a CIR 1992 364b. cikk alapján megadóztatja a kiegészít? nyugdíjpénztár részére fizetett munkáltatói és munkavállalói hozzájárulásokból képz?d? t?keösszegnek, illetve visszavásárlási összegnek valamely nyugdíjalap vagy biztosító társaság által – ahol ezen összegek a kedvezményezettek vagy örökösök javára képz?dtek – valamely másik, Belgiumon kívüli nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére történ? átutalását, míg e m?velet nem adóköteles, ha a t?keösszeget, illetve a visszavásárlási összeget valamely másik, Belgiumban letelepedett nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére utalják át;

– mivel az általános rendelet 224/2a. cikke alapján a Belgiumban üzleti központtal nem rendelkező külföldi biztosítók számára el?írja, hogy szolgáltatásuk Belgiumban történ? nyújtását megelőzően Belgiumban lakóhellyel rendelkező felel?s képvisel?t kell engedélyeztetniük, aki a biztosítási szerz?désekre kivetett éves adó és a Belgiumban felmerül? kockázatok fedezésére kötött szerz?désekkel kapcsolatban esetlegesen felszámított kamatok és kirótt bírságok megfizetéséért a belga állam felé írásban személyesen kötelezettséget vállal;

a Belga Királyság nem teljesítette az EK 18., az EK 39., az EK 43. és az EK 49. cikkb?l, az EGT?Megállapodás 28., 31. és 36. cikkéb?l, valamint a 92/96 irányelv 4. cikkéb?l, az irányelv átdolgozását követ?en a 2002/83 irányelv 5. cikkének (1) bekezdéséb?l ered? kötelezettségeit.

A költségekr?

81 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §?a alapján a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Belga Királyság peresztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) Mivel a kiegészít? nyugdíj? és korai halál esetére szóló biztosítás teljesítése során fizetend? munkáltatói hozzájárulások levonhatóságát az 1992. április 10?i királyi rendelet által összehangolt, az 1992. évi jövedelemadó?kódex 59. cikkében rögzített azon feltételt?l teszi függ?vé, hogy e hozzájárulásokat valamely Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék;

– mivel az 1992. évi jövedelemadó?kódex 145/1 és 145/3 cikke által a kiegészít? nyugdíj? és korai halál esetére szóló biztosítás, valamint a kiegészít? nyugdíj keretében a munkáltató közrem?ködésével végzett, a munkavállaló munkabéréb?l történ? levonás útján, vagy a vállalkozás közrem?ködésével végzett, a vállalkozás munkaviszonyban nem álló vezet? tisztségvisel?jének illetményéb?l történ? levonás útján fizetett munkavállalói hozzájárulások részére biztosított hosszú távú megtakarítások utáni adócsökkentést attól a feltételt?l teszi függ?vé, hogy e hozzájárulásokat valamely Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes biztosító pénztár részére teljesítsék;

– mivel az 1992. évi jövedelemadó?kódex 346a. cikkében el?írja, hogy abban az esetben, ha e kódex 34. cikkében meghatározott t?keösszeget, visszavásárlási összeget, megtakarítási összeget olyan adózó részére fizetik vagy juttatják, aki ezt megelőzően külföldre helyezte át lakóhelyét vagy vagyoni érdekeinek központját, a fizetés, illetve a juttatás napjának az áthelyezés napját megelőző napot kell tekinteni, és mivel a fenti 346a. cikk második bekezdése alapján az e kódex 34. cikkének (2) és (3) bekezdésében rögzített valamennyi átutalást juttatásnak min?sítette, aminek folytán a kódex 270. cikkének megfelelően valamennyi biztosító köteles adóel?leget levonni az olyan külföldi illet?ség? személy részére fizetett t?keösszeg és visszavásárlási összeg után, aki valamely id?pontban belga illet?ség? volt, amennyiben ezen összeg részben vagy teljes mértékben azon id?szak alatt képz?dött, amikor e személy belga illet?ség? volt, még abban az esetben

is, ha a Belga Királyság által kötött kétoldalú adójogi egyezmények feljogosítják a másik szerződő államot e jövedelmek megadóztatására;

– mivel a CIR 1992 364b. cikk alapján megadóztatja a kiegészítő nyugdíjpénztár részére fizetett munkáltatói és munkavállalói hozzájárulásokból képződő tőkesszegnek, illetve visszavásárlási összegnek valamely nyugdíjalap vagy biztosító társaság által – ahol ezen összegek a kedvezményezettek vagy örököseik javára képződtek – valamely másik, Belgiumon kívüli nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére történő átutalását, míg emellett nem adóköteles, ha a tőkesszeget, illetve a visszavásárlási összeget valamely másik, Belgiumban letelepedett nyugdíjalap vagy a biztosító társaság részére utalják át;

– mivel az 1994. július 30-ai királyi rendelettel módosított, az illetéknek minősülő adóról szóló, 1927. március 3-ai általános rendelet 224/2a. cikke alapján a Belgiumban üzleti központtal egyáltalán nem rendelkező külföldi biztosítók számára előírja, hogy szolgáltatásuk Belgiumban történő nyújtását megelőzően Belgiumban lakóhellyel rendelkező felelős képviselőt kell engedélyeztetniük, aki a biztosítási szerződésekre kivetett éves adó és a Belgiumban felmerülő kockázatok fedezésére kötött szerződésekkel kapcsolatban esetlegesen felszámított kamatok és kirótt bírságok megfizetéséért a belga állam felé írásban személyesen kötelezettséget vállal;

a Belga Királyság nem teljesítette az EK 18., az EK 39., az EK 43., és az EK 49. cikkben, az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-ii megállapodás 28., 31. és 36. cikkében, valamint a 92/96/EGK irányelv 4. cikkében, az irányelv átdolgozását követően az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-ii 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettségeit.

2) A Bíróság a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Bíróság a Belga Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: francia.